

ה"ת 51634/10/17 - ראנין חסון, חסאן פרחאת נגד מ.י. גולן, המשרד לאיכות הסביבה חיפה קרן קיימת לישראל אגף היעור

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 51634-10-17 חסון ואח' נ' מ.י. גולן ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקשים	1. ראנין חסון 2. חסאן פרחאת
נגד	
המשיבים	1. מ.י. גולן 2. המשרד לאיכות הסביבה חיפה קרן קיימת לישראל אגף היעור

החלטה

בפניי בקשת המבקשים שהוגשה בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: **הפקודה**) במסגרתה מבקשים הם להשיב לרשותם רכב וכן כלי עבודה שנתפסו במסגרת חקירה פלילית שמנהלים המשיבים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בבקשה וכן בתיק החקירה הגעתי למסקנה, כי אין מקום להחזיר לידי המבקשים את כלי העבודה ואנמק:

בפתח הדברים יש להדגיש, כי באשר לרכב שנתפס במהלך החקירה הוסכם על הצדדים במהלך הדיון בפניי כי זה יושב לידי המבקשים אשר גם יישאו בעלויות תפיסתו. משכך, החלטה זו תעסוק אך ורק בנושא תפיסת כלי העבודה ובעיקר המסור המכני.

עיון בתיק החקירה פל"א 471645/17 של תחנת גולן מלמד, כי קמה לה תשתית ראייתית לכאורית כנגד המבקש 2, בגין עבירות של נטילת תוצרת יער או עקירת עץ או השחתתו בדרך אחרת וזאת ביום 23.10.17 או בסמוך לכך.

בנוסף, ניתן ללמוד מהבקשה כמו גם מתיק החקירה כי למעשה כלי העבודה ובעיקר המסור המכני משמשים את המבקש 2 בלבד ושייכים לו ואילו למבקשת 1 אין כל בעלות או שימוש בהם.

ואבהיר, די לעיין בסעיף 5 לבקשה כדי להבין כי בעוד הרכב המדובר נמצא בבעלות המבקשת 1 הרי שכלי העבודה נמצאים דווקא בבעלותו של המבקש 2, על כן, רק בשל כך היה מקום לדחות את טענת ב"כ המבקשים בעניין זה.

למעלה מן הצורך אציין, כי בתיק החקירה אין כל אינדיקציה ולו ראשונית ולפיה כלי העבודה משמשים את המבקשת 1 וזאת להבדיל מראיות לכאורה אשר קושרות את המבקש 2 למסור החשמלי ולעבירות שבוצעו לכאורה באמצעותו.

זאת ועוד; כעולה מטיעוני ב"כ המשיבה 2, הרי שהמדובר בתיק חקירה הנמצא בתחילתו שכן העבירות נעברו לכאורה ביום 23.10.17 או בסמוך לכך, תפיסת הרכב וכלי העבודה נעשתה כדין ועל פי החוק על ידי יערן מטעם המשיבה 2 וכי כלי העבודה לרבות המסור הינם מוצגים בתיק ועל כן יש לאפשר למשיבים למצות את החקירה ולהגיש כתב אישום במידת הצורך.

ב"כ המבקשים טען בפניי כי החפצים נתפסו ע"י המשיבה 2 שלא כדין.

אין בידי לקבל טענה זו.

לעניין הסמכות לתפוס חפצים, אין לי אלא להפנות לסעיף 18 לפקודת היעירות משנת 1926 הקובע, כי פקיד יעירות וכל שוטר רשאים לתפוס כל תוצרת יער, מכשיר או אמצעי הובלה כשיש להם יסוד מספיק להאמין שנעשתה בהם עבירה על פי פקודת היעירות.

זאת ועוד; סעיף 18 הנ"ל מוסיף, כי פקיד היעירות או השוטר רשאים לעכב את התפוסים הנ"ל אצלם עד שבית המשפט יחליט כיצד לנהוג בהם, לרבות בשלב גזירת העונש.

מלשון הסעיף כמו גם מהוראות סעיף 34 לפקודה ניתן ללמוד, לא רק שקיימת לפקיד היעירות סמכות לתפוס את רכבם של המבקשים ואת כלי העבודה במקרה דנן, אלא אף באפשרותם לעכב את התפוסים ברשותם עד החלטה של בית המשפט, אף בשלב מאוחר של גזירת העונש.

באיזון הנכון שבין זכות הקניין של המבקש 2 אשר המסור וכלי העבודה האחרים משמשים אותו לעבודתו לבין חומרת העבירה של כריתת יער, מיצוי החקירה המשטרית, הגעה לחקר האמת ושמירה על הליך משפטי תקין בהיות התפוסים מוצגים בהליך אפשרי, מצאתי כי יש לקצוב תקופת זמן עד אשר יוגש כתב אישום בפרשה שאם לא כן יוחזרו כלי העבודה לידי המבקש 2.

סוף דבר, במידה ולא יוגש כתב אישום בתיק זה תוך 60 יום מהיום, יושבו כלי העבודה לרבות המסור המכני לידי המבקש 2. במידה ויוגש כתב אישום עד אז, הרי שהמותב אליו יוגש כתב האישום יקבע כיצד לנהוג בתפוסים הנ"ל.

המזכירות תעביר תוכן החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.